

ת"פ 20935/05/17 - מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ ורשות המיסים נגד אלעד עבודות מסגרות בע"מ, ע. דרבאשי בע"מ, עבדאל מגיד דרבאשי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20935-05-17 מדינת ישראל נ' אלעד עבודות
מסגרות בע"מ ואח'

בפני
בעניין:
כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ ורשות
המיסים באמצעות ב"כ עו"ד מרב יולי
והמתמחה אורטל אלי

המאשימה

נגד

1. אלעד עבודות מסגרות בע"מ
2. ע. דרבאשי בע"מ
3. עבדאל מגיד דרבאשי באמצעות ב"כ
עוה"ד עדי ברקאי

הנאשמים

גזר-דין

א. כתב-האישום:

נאשמת 1 הינה חברה פרטית, ונרשמה כ"עוסק מורשה" לעניין חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן "חוק מע"מ").

נאשמת 2 הינה חברה פרטית, ונרשמה כ"עוסק מורשה" לעניין חוק מע"מ.

נאשם 2 היה המנהל הפעיל של נאשמות 1 ו-2 בתקופות הרלוונטיות לכתב-האישום.

מתוקף היותן "עוסק מורשה" חייבות נאשמות 1 ו-2, באמצעות נאשם 3 להגיש דוחות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות").

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם בכתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

באישום הראשון, הורשעו נאשמים 1 ו-3 ב- 55 עבירות לפי סעיף 117 (א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976.

הנאשמים לא הגישו במועד כנדרש על-פי חוק והתקנות 47 דוחות תקופתיים בתקופה שבין אפריל 2012 דצמבר 2016.

וכן הנאשמים 1 ו-3 לא הגישו במועד 8 דוחות תקופתיים לחדשים 1/17, 3/17, 6-7/17, 9-12/17, ללא צירוף תשלום כנדרש על-פי חוק והתקנות.

באישום השני, הורשעו נאשמים 1 ו-3 בעבירה אחת לפי סעיף 118 לחוק מע"מ יחד עם סעיף 88(א) ותקנה 23(ב1).

הנאשמים הגישו במועד דוח תקופתי לחודש 2/17 ללא צירוף תשלום כנדרש על-פי החוק והתקנות.

באישום השלישי, הורשעו נאשמים 2 ו-3 ב-5 עבירות לפי סעיף 117 (א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976.

הנאשמים לא הגישו במועד, כדרש על-פי החוק והתקנות, 5 דוחות תקופתיים לחודשים 8/17, 6/18, 8/18, 10/18, ו-12/18.

באישום הרביעי - שביעי, הורשעו נאשמים 2 ו-3 בכך שניכו מס ממשכורת ששולמה לעובדים של נאשמת 2 עבור התקופה שבין יולי - דצמבר 2019 ו- ינואר -פברואר 2020 בסך כולל של 31,521 ₪ ולא שילמו לפקיד השומה את המס דלעיל שאותו ניכו.

באישום השמיני, הורשעו נאשמים 2 ו-3 בכך שלא הגישו במועד לפקיד השומה את הדוח על הכנסותיה של נאשמת 2 לשנת 2018.

ב. מתחם ענישה:

מתוך הנחה מובנית בגזר-דין זה, שסכום המחדל לא הושב, נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, התכליות העומדות אחר העבירות שבוצעו, אני קובע מתחם הענישה ביחס למתואר בעובדות נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 14 חודשי מאסר בפועל, יחד עם קנסות בשיעור שבין 7,000 ₪ - 50,000 ₪.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל וזיוה גינזבורג נגד מדינת ישראל** (29.6.15):

המערער, נעדר עבר פלילי, הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות שני כתבי אישום המייחסים להם **עבירות של אי עשיית המוטל עליהם לעניין הגשת דו"חות במועד, בניגוד לס' 117 (א)(6) לחוק המע"מ**. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמים הינם מנהלי חברה, שלא הגישו 26 דו"חות על פני תקופה ארוכה. בית משפט שלום קבע מתחם ענישה אחד לאירוע העברייני כולו הנע בין שלושה חודשי מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. נגזרו על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הושתו מאסרים מותנים וקנס.

רע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם נגד מדינת ישראל** (28.10.14):

המערער, במסגרת עבודתו כמנהל חברה הורשע על יסוד הודאתו בביצוע 12 **עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי חוק מס ערך מוסף**. ביהמ"ש השלום בחן את נסיבות המקרה, התייחס לכך כי הנאשם לא הסיר את מחדליו, וכי חברתו נקנסה בעבר בגין עבירות דומות שלא הרתיעו אותו. לפיכך, נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הושתו מאסרים מותנים וקנס.

רע"פ 5127/07 **שופאני כרם נגד מדינת ישראל** (21.6.2007):

המערער, היה מנהלה של חברת כרם שופאני ובניו בע"מ והורשע בגין 5 **עבירות של אי הגשת דוחות במועד לפי חוק מס ערך מוסף**. בית-משפט שלום גזר עליו 13 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הופעלו מאסרים מותנים והושתו מאסרים מותנים חדשים.

רע"פ 1717/14 **יאיר ליזרוביץ נגד מדינת ישראל** (30.3.14):

המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום בעבירות מס רבות לפי חוק מס ערך מוסף. על-פי עובדות כתב האישום, המערער הוציא 291 חשבוניות פיקטיביות, בסכום כולל של 32 מיליון ₪, זאת באמצעות הקמת חברה בלתי פעילה, שזו הייתה מטרתה. **סכום המס שהיה גלום בחשבוניות הפיקטיביות עמד על כ-4.5 מיליון ₪**. בית-המשפט התייחס לתסקיר המבחן בעניינו של הנאשם ולעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו על-פי הוראותיו של אדם אחר. לפיכך, גזר עליו בימ"ש שלום 18 חודשי מאסר בפועל וכן הושתו מאסרים מותנים וקנס. המדינה, ערערה על קלות העונש לבימ"ש מחוזי, שם קיבלו את הערעור בטענה שהעונש שהושת על הנאשם אינו חמור דיו, **ונגזרו עליו 30 חודשי מאסר**.

רע"פ 5823/09 **עיסאם באשיתי נגד מדינת ישראל** (17.8.2009):

המערער, הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס וכן בשתי עבירות של הוצאת חשבונית מס ללא זכאות לכך - ארבעת העבירות הן לפי חוק מס ערך מוסף. על פי עובדות כתב האישום, המערער היה בעליה ומנהלה של חברת ע.ב. כוכב העיר, המערער הוציא חשבוניות פיקטיביות על שם החברה, והעבירם לגורמים שונים בתמורה לתשלום של 2-5% מהערך הנקוב בחשבונית. **סך המע"מ הכולל מהחשבוניות הללו עומד על 2,836,949 ₪, כאשר תמורת המערער מכך עומדת על מאות אלפי שקלים**. ביהמ"ש השלום גזר על המערער, 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הושתו מאסרים מותנים וקנס בסך 40,000 ₪. שני הצדדים ערערו לבית משפט מחוזי על גזר הדין. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעורה של המשיבה וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל והגדיל את הקנס ל-80,000 ₪.

נא. בקשת רשות ערעור לעליון - נדחתה.

עפ"ג 3687-09-18 אבו עמאר נגד מדינת ישראל (2.7.19):

המערער, הורשע על יסוד הודאתו ב-27 עבירות של ניכוי מס תשומות במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס ובעבירה של הכנה של פנקסי חשבוניות כוזבים ורשומות אחרות כוזבות. על-פי עובדות כתב האישום, המערער היה המנהל הפעיל של עסק שירותי ניקיון, וקיבל שלא כדין 54 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם ספקים שונים, החשבוניות נרשמו בסך ₪ 4,337,087 כולל מע"מ. בית-משפט השלום קבע מתחם ענישה לאירוע העברייני כולו הנע בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. לפיכך, נגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הושתו מאסרים מותנים והוטל קנס.

ע"פ 26105-08-10 ספקיורטי המוקד המרכזי בע"מ נגד מדינת ישראל (12.7.11):

המערערים, הורשעו ב 35 עבירות של אי הגשת דו"חות למע"מ במועד לפי חוק מס ערך מוסף. בית-משפט השלום גזר על המערער שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן הושתו מאסרים מותנים והוטלו קנסות. שני הערעורים שהוגשו נדחו.

ג. שיקולי ענישה:

אין חולק כי לב ליבו של משטר מס תקין, שוויוני ויעיל תלוי בשיתוף פעולה ובדיווח אמין מצד הנישומים לרשויות המס ומשטר מס שכזה הינו תנאי בסיס לתפקודה התקין של המדינה במתן שירותים לאזרחיה.

בעבירות של אי הגשת דוחות או אי הגשת דוחות בזמן לשלטונות המס קיים קו מבחין ברור בין מקרים שבמסגרתם הוסר מחדל המס למקרים שבהם מחדל המס נותר על כנו.

במקרו, היקף המחדל המקורי בעבירות מס ההכנסה הינו 31,521 ₪, ביחס לעבירות המע"מ 655,550 ₪, ואילו היקף המחדל שנותר לתשלום ביחס לעבירות מס הכנסה נותר על כנו וביחס לעבירות המע"מ הינו כ - 268,875 ₪.

זהו סכום מחדל נכבד שאין להקל בו ראש, אף נוכח המחזורים העסקיים הגדולים שנוהלו.

המשמעות המעשית של אי הסרת המחדל היא שהנישום לא השיב את גזלת המס למדינה - פשוטו כמשמעו.

ואולם, במקרנו נמסר כי המחדלים הוסרו וזהו נתון בעל משמעות לקולה.

הנישום, הגובה עבור המדינה את המס במסגרת חיובי עסקאותיו מול לקוחותיו ואינו מעביר את שיעור המס למדינה, אלא מותיר אותו בכיסו אינו אלא גזלן ולפיכך ראוי עונשו של זה להיות על דרך החומרה כדי להרתיעו ובעיקר להרתיע את יתרת הנישומים וחיובי המס שכמותו. כך הם פני הדברים כאשר נישום גובה את סכום המס הנובע משכר עובדיו ומותיר את הכספים בכיסו - זהו מעשה גניבה לשמו.

בעבירות מס, כגון העבירות העומדות לדיון בפני קבע בית-המשפט העליון כי יש להעניק בכורה דווקא לשיקולים המבקשים לקדם את מניעת הפגיעה במשטר המס, המבוסס באמון הניתן לנישומים, כדי לא לשמוט את הקרקע תחת כל מערכת המס במדינה. ראו למשל רע"פ **אודיז נגד מדינת ישראל** (20.2.13).

בכל הקשור להסרת המחדל קבע בית-המשפט העליון ברע"פ 1130/20 **דוד דהן נגד מדינת ישראל** (31.4.20): "...הגשת דוחות שנים לאחר המועד באופן שאינו מאפשר לרשויות לעמוד על מהימנות הדוח ולהגיע לשומת אמת, אינה מהווה הסרת מחדל...". וכן ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נגד מדינת ישראל** (25.10.15): "התחשבות בהסרת המחדל על ידי הנאשם בעת גזירת הדין נועדה לקדם שתי תכליות עיקריות: האחת, סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. השני, עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם...זאת ועוד - בפסיקתנו נקבע כי כל עוד לא הושלם החסר בקופה הציבורית, הרי שלא ניתן לומר שהוסר המחדל, וזאת אף אם לא ניתן לגבות את חוב המס במישור האזרחי מסיבה כלשהי...ביחס לעיתוי הסרת המחדל נקבע כי בדרך כלל "השלב לפעול להסרת מחדלים הינו לפני הגשת כתב אישום ולכל המאוחר בעת הדיון בערכאה הראשונה...".

במקורו, התאפשר לנאשמים פרק זמן ניכר ביותר להסרת המחדלים ולשם כך נמסרו להם הזדמנויות שונות: זהו כתב-אישום שהוגש בחודשי מאי 2017, ומאז ועד מועד גזר-הדין הסכים בית-המשפט לבקשת הנאשמים לדחות את הדיון, פעם אחר פעם, כדי לאפשר להם את הסרת המחדל. והנה, לא רק שהמחדל לא הוסר, אלא שהתווספו עבירות נוספות ממנו העניין ולפיכך כתב-האישום תוקן שוב ושוב. ואכן, תשומת הלב להוספת העבירות מן השנים 2018 - 2019 - תחילת 2020. לאמור, המפגש עם כתב-האישום וההליך הפלילי לא יצר כל הרתעה בעניין זה, הגם **שבסופו של יום, הוסר המחדל**.

ואם לא די בכך, הרי שמדובר בנאשמים אשר הותרו בעבר לבל ישובו על התנהגות שכזו כאשר הוטלו עליהם קנסות מנהליים - 54 במספר (ראו מסמך במ/2).

על כן בדיון הדגישו ב"כ המאשימה בטיעוניהם, כי זהו תיק המחייב ענישה על דרך החומרה.

מנגד:

נאשם 3, יליד 1967 נעדר כל עבר פלילי.

זהו איש עבודה, שעובד לפרנסתו, מעסיק בחברות כ - 45 עובדים, בעלי משפחות, כאשר הוצאתו מפעילות עסקית תוביל לפגיעה אפשרית באותם עובדים, בחברות, ובהמשך תשלום המס לרשויות.

אכן, בית-המשפט העליון קבע לא אחת כי בעבירות אלו השיקולים האישיים, הכלכליים, העסקיים נדחים כנגד שיקולי הרתעת הרבים, שהרי במרבית המקרים מדובר בעבריינים נורמטיביים, אנשי עבודה, שקשיים עסקיים אובייקטיביים הובילו אותם לאי הגשת הדוחות ולתשלום המס, ואם בתי-המשפט יאפשרו התחשבות בשיקולים אלו נמצא את מערכת המס בישראל וידיה על ראשה.

בנוסף, אני שוקל לזכות הנאשם 3 את העובדה שאין ניצב בפניי סרבן, אדיש, מתריס, העומד במריו מפני הסרת המחדל, אלא נאשם, אשר עשה ועושה מאמץ אמיתי לשלם את חובותיו לשלטונות המס, משתף פעולה עמם במישורים האזרחיים, מגיע להסדרי תשלום, עושה מאמצים ואף שעבד נכס לשם כך.

ד. מסקנה:

משלב הטיעון לעונש ועד מועד גזר-הדין אפשרתי דחייה נוספת כדי לאפשר את הסרת המחדל והנאשם 3 השכיל לבסוף להסיר את המחדל.

על אף שהסרת המחדל הגיע בשלבים מאוחרים ביותר אני סבור שיש לה משמעות אשר מונעת הטלת עונש בדרך של מאסר בפועל.

ועדיין, מכלול השיקולים דלעיל מחייב השתת מאסר בדרך של עבודות השירות ברף העליון.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1:

בהיותה חברה בלתי פעילה קנס סמלי בסך 1,000 ₪ לתשלום עד ליום 3.7.21.

נאשמת 2:

בהיותה חברה פעילה, קנס בסך 10,000 ₪, אשר ישולם כדלקמן: תשלום ראשון בסך 5,000 ₪ עד - 3.7.22, תשלום שני בסך 5,000 ₪ עד ה - 4.7.22.

נאשם 3:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולשם כך יתייצב הנאשם בתאריך 28.7.22 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז. עותק לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבוד בתוך 3 שנים מהיום עבירת מס.

ג. קנס בסך 10,000 ₪, או 60 ימים מאסר תמורתם והקנס ישולם כדלקמן: תשלום ראשון בסך 5,000 ₪ עד ליום 3.10.22, תשלום שני בסך 5,000 ₪ עד ליום 3.11.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ב, 17 מאי 2022, במעמד הצדדים.